

LOGICORUM
LIBER SEXTUS
De
AXIOMATE.

Cap. I. Partes axiomatis.

ACtum est de termino, nunc de axiome a-
gendum.

Axioma est instrumentum noëticum, in quo
thema simplex cum arguento disponitur.

Axiomatis vocabulum est sat cōveniens. Quamvis enim **Vocabulum**
sit à verbo ἀξιωματικόν, dignum judico: tamen per synecdochēn axiomatis
speciei apud Græcos sæpe sumitur in genere pro judico, sen-
tio, existimo. Hinc à Stoicis sumitur pro quālibet sententiā;
licet à Peripateticis usurpetur strictè, pro sententiā, quā di-
gua est, cui fides adhibeatur. Vulgo vocant *propositionem*: sed
nec propriè hoc fit. Propositio enim dicitur tanquam pro-
posita conclusiōi. *Zabar. i. poster. anal. ad cont. 13.* Aliis dici-
tur enunciatum, enunciatio, effatum, pronunciatum. Porrò in
definitione diximus, quod thema simplex cum arguento
disponatur. Hæc est vera ipsius differentia, quā distinguitur
cūm à definitione & distributione, tūm à syllogismo. Illud,
quia in definitione & distributione, quatenus definitum &
distributum seorsim accipis, id quod debes, non est disposi-
tio plena, non axiomatica; utpote in quā disponitur genus
cum differentiā, & pars cum parte, non tanquam thema
cum arguento, sed tanquam argumentum geminū stans
pro uno, & arguens definitum & distributum tanquam
thema. Hoc; quia in omni syllogismo thema seu quæstio
complexa disponitur cum arguento. Ramus definit axio-
ma, quod sit dispositio argumenti cum argumēto &c. in quā
definitione vox argumenti ponitur pro themate; quia nimi-
rum thema potest induere affectionem argumenti. Unum

num sat cō-
veniens in
Logicā?